

ת"פ 46942/03/15 - שרות בתי הסוהר נגד האני חמידי, מדינת ישראל

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 46942-03-15 מדינת ישראל נ' חמידי(עציר)
תיק חיצוני: 46926-03-15

בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדרו
המבקש: שרות בתי הסוהר
נגד
המשיבים:

1. האני חמידי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אבי אוחנה 2. מדינת
ישראל ע"י ב"כ עו"ד קובי הרוש (תביעות) והמתמחה דן תייר
(פמ"ד)

החלטה

1. לפני בקשת המבקש מיום 8.10.2015 להבהרת גזר דין שניתן בתיק שבכותרת.

2. בבקשה מציין המבקש כי המשיב 1 נדון ביום 17.5.2015 במסגרת ת"פ 11079-03-10 (בבקשה נכתב בטעות ת"פ 11079-03-15) (להלן: "**התיק הראשון**") לעונש של 30 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו והוסיף כי בעקבות הוראה זו נוכח למשיב 1 ימי מעצר מתאריך 12.3.2015 עד 16.5.2015 (66 ימים). כן ציין המבקש כי ביום 7.10.2015 נדון המשיב 1 במסגרת התיק שבכותרת - ת"פ 46942-03-15 (להלן: "**התיק השני**") - לעונש מאסר של 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר וזאת במצטבר לעונש המאסר אותו ריצה.

המבקש ביקש הבהרה ביחס לשאלה האם בעקבות גזר הדין בתיק השני, יש לנכות שוב את אותם הימים, שהרי המשיב 1 היה עצור גם בתיק השני, בתקופה שהחלה ב-12.3.2015. והסתיימה ב-16.5.2015 (להלן: "**התקופה שבמחלוקת**").

3. ביקשתי את תגובת המשיבים לבקשת המבקש ובעקבות התגובה נקבע דיון במעמד ב"כ המשיבים והמשיב.

4. בדיון שהתקיים ביום 7.2.2016, פירט ב"כ המשיבה 2 את השתלשלות העניינים, תוך שהוא מציין כי בתיק הראשון, בו נדון המשיב 1 ביום 17.5.2015, ל-30 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר, יש

לנכות את התקופה שבין ה-22.2.2010 עד ליום 8.6.2010 וכן את התקופה שבין ה-12.3.2015 ועד ליום 16.5.2015.

ב"כ המשיבה 2 הוסיף כי יש לנכות את התקופה שבין ה-17.5.2015 ל-6.10.2015 מתקופת המעצר בתיק השני שכן בתקופה זו היה המשיב 1 במעצר רק במסגרת התיק השני.

טענתה המרכזית של המשיבה 2 היא שאין מקום לנכות את התקופה שבמחלוקת פעמיים, גם בתיק הראשון וגם בתיק השני, וזאת חרף העובדה שבתקופה זו היה המשיב 1 עצור בשני התיקים.

ב"כ המשיבה 2 הפנה לפסיקה לתמיכה בטיעונו.

5. ב"כ המשיב 1, שהוא ב"כ הנאשם 1, אישר כי המחלוקת קשורה לתקופה שבין ה-12.3.2015 ל-16.5.2015, דהיינו תקופה של 66 ימים, שהיא כאמור התקופה שבמחלוקת, והוסיף כי לטעמו יש לנכות תקופה זו פעמיים, גם מהמאסר שהוטל על המשיב 1 במסגרת התיק הראשון וגם מהמאסר שהוטל על המשיב 1 במסגרת התיק השני.

ב"כ המשיב 1 טען כי ההסדר בתיק השני התבסס על ההסכמה לנכות את ימי המעצר מתקופת המאסר המוסכמת. כשנשאל ב"כ המשיב 1 האם בית המשפט בפניו הוצג ההסדר בתיק השני, היה מעודכן אודות כך שיש קביעה שיפוטית בתיק הראשון לנכות את תקופת המעצר שבמחלוקת, השיב שלא היה צורך לעדכן את בית המשפט, שכן הפרוטוקול מדבר בעד עצמו.

ב"כ המשיב 1 אישר כי בתקופה שבין 23.3.2015 ל-17.5.2015, המשיב 1 לא היה עצור רק בתיק השני כי אם גם בתיק הראשון.

ב"כ המשיב 1 הוסיף כי אם לאחר 17.5.2015 המשיב 1 היה בגדר אסיר בלבד, אזי שהוא היה זוכה לתנאי מאסר שונים, לרבות בעניין ביקורים, תעסוקה והשתלבות בהליכי שיקום.

דין

6. בפתח הדיון אציין כי לא הייתה כל טענה מצד מי מהצדדים, הן במסגרת התגובה שבכתב והן במסגרת הדיון שהתקיים, אודות סמכותי לדון בבקשת המבקש וליתן החלטה בבקשה ומכאן שלא מצאתי להרחיב בעניין זה.

7. כדי לדייק בדברים, יש לערוך לשרטט ציר זמנים מדויק של השתלשלות העניינים.

כתב האישום **בתיק הראשון** הוגש ביום 7.3.2010.

אין מחלוקת כי **בתיק הראשון** המשיב 1 היה עצור בין התאריכים 22.2.2010 ליום 8.6.2010.

ביום 18.5.2014, הוכרע דינו של המשיב 1 **בתיק הראשון** (יחד עם אחרים), וזאת בהתאם להסדר טיעון כאשר צוין בעת הצגת ההסדר כי: "**יעתרו הצדדים יחדיו לעונש מאסר בפועל בן 30 חודשי מאסר במצטבר לכל עונש אחר שירצה בזמן מתן גזר-הדין, אם ירצה. זאת בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בלבד.**"

ביום 12.3.2015, נעצר המשיב 1 על ידי קצין משטרה.

ביום 13.3.2015, הוארך מעצרו של המשיב 1 במסגרת מ"י 29198-03-15, כשהבקשה מתייחסת לחשדות מושא ה**תיק השני**.

מעצרו של המשיב הוארך עד ליום 18.3.2015. יצוין כי הארכת המעצר הייתה, בין היתר, לאור המלצת בית משפט ולאור העובדה שהמשיב 1 "אסיר בתיק אחר".

ביום 15.3.2015 הוגשה בקשה למעצרו של המשיב 1 עד לתום ההליכים (מ"ת 30434-03-15), בהקשר של ה**תיק הראשון** וזאת בשים לב לעובדה שהמשיב 1 לא התייצב לדיונים בתיק הראשון, מה שהוביל להתליית ההליכים (ביום 16.2.2015). בית המשפט קבע דיון בבקשת מעצר ליום 16.3.2015.

ביום 16.3.2015 התקיים דיון בבקשת המעצר עד לתום ההליכים והדיון נדחה ליום 23.3.2015 כשהמשיב נעצר עד להחלטה אחרת.

ביום 18.3.2015 הוארך מעצרו של המשיב 1 עד ליום 23.3.2015 כשהבקשה מתייחסת לחשדות מושא ה**תיק השני**.

ביום 23.3.2015 הוארך מעצרו של המשיב 1 במסגרת הבקשה למעצר עד לתום ההליכים במ"ת 30434-03-15 הקשורה ב**תיק הראשון** עד לתום ההליכים כנגדו.

ביום 23.3.2015 הוגשה בקשה למעצר עד לתום ההליכים, הקשורה ב**תיק השני**. מעצרו של המשיב 1 עד ליום 30.3.2016.

ביום 30.3.2016 נעצר המשיב 1 עד לתום ההליכים במסגרת ה**תיק השני**, וזאת תוך שב"כ המשיב 1 מציין כי ההסכמה למעצר עד תום ההליכים היא לאור העובדה ש"המשיב אסיר ממילא בהליך אחר".

ביום 17.5.2015 נדון המשיב 1 לעונש מאסר של 30 חודשים ב**תיק הראשון**, תוך שבית המשפט מציין כי העונש של הנאשם 1, הוא המשיב 1 בעניינו, הוא בין היתר: "**30 חודשים מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה, בהתאם לרישומי שב"ס. המאסר יצטבר לכל מאסר אחר, אותו מרצה היום, ככל שמרצה**".

יצוין כי ערעור שהוגש התייחס בעיקרו לרכיב הקנס והוא לא רלוונטי לעניינו.

ביום 7.10.2015 הוכרע ונגזר דינו של המשיב 1, במסגרת ה**תיק השני**, והכל במסגרת הסדר טיעון. במסגרת ההסדר סוכם, בין היתר, על טיעון ל-9 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסרים מותנים, חלקם במצטבר וחלקם בכופף, כך שסך הכל ירצה המשיב 1 15 חודשים. כן סוכם כי: "**את המאסר בן 15 חודשים ירצה הנאשם במצטבר לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם ואולם ינוכו ימי המעצר, הקשורים בתיק זה**".

ביום 8.10.2015 הוגשה בקשת המבקש היא הבקשה הקשורה בהחלטה זו.

8. עיון בהשתלשלות העניינים כמפורט מעלה, ובפרוטוקולים בהם הוצגו הסדרי הטיעון בתיק הראשון ובתיק השני מלמד כי יש לבכר את עמדת המשיבה 2 על פני עמדת המשיב 1.

כזכור עת הוצג ההסדר בתיק הראשון, נאמר בפרוטוקול מיום 18.5.2014 (ת"פ 11079-03-10) כי: "**יעתרו הצדדים יחדיו לעונש מאסר בפועל בן 30 חודשי מאסר במצטבר לכל עונש אחר שירצה בזמן מתן גזר-הדין, אם ירצה. זאת בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בלבד**".

גם בפרוטוקול בו הוצג ההסדר בתיק השני, התיק שבכותרת, מיום 7.10.2015 נאמר ש: "**את המאסר בן 15 חודשים ירצה הנאשם במצטבר לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם ואולם ינוכו ימי המעצר, הקשורים בתיק זה**".

לדידי, הדגשות אלו בפרוטוקולים של שני התיקים מובילים למסקנה כי יש לנכות את ימי המעצר בהם היה נתון המשיב 1 בכל אחד משני התיקים באופן שלא יאפשר ניכוי כפול שעה שיש תקופה חופפת.

מכל תיק ינוכו ימי המעצר בהם היה נתון המשיב 1 במעצר אך במסגרת אותו תיק.

9. לטעמי לא יוכל להישמע המשיב 1 בטענה של פגיעה באינטרס ההסתמכות, ולמצער הציפייה, שעה שלא מצא להודיע לבית המשפט, במסגרת הצגת ההסדר, כי כבר קיימת קביעה שיפוטית במסגרת

התיק הראשון לפיה יש לנכות תקופת מעצר, שהיא התקופה שבמחלוקת.

כאשר צד להסדר לא מודיע לבית המשפט נתון שהוא בעל משמעות ואשר עשוי להוליד מחלוקת עתידית, קונה לעצמו אותו צד סיכון שמא בסופו של יום בית המשפט יחליט באותה מחלוקת שלא בהתאם לציפייתו. **לא כל שכן, כאשר ציפייתו עומדת בניגוד להלכה הפסוקה.**

10. ברע"פ 1020/09 **זיתון נ' מדינת ישראל**, פורסם בתקדין, התייחס בית המשפט העליון לאפשרות לה עותר ב"כ המשיב 1, דהיינו לניכוי כפול של ימי המעצר, בהאי לישנא:

"באשר לניכוי ימי המעצר יוער, כי אכן, אין לאפשר ניכוי כפול של ימי מעצר".

עמדה דומה הוצגה בע"פ 1552/15 **גואל נ' מדינת ישראל**, פורסם בתקדין: **"גם הנמקתו של בית המשפט המחוזי, שלפיה אין מקום ל'ניכוי כפול' של ימי מעצר, שכבר נוכו בגין התיק הנוסף, עומדת במבחן הביקורת הערעורית..."**

11. לא למותר לזכור, כי ניכוי ימי מעצר, הגם שהפך לנוהג מקובל, איננו הפך לכלל מחייב ובסופו של יום מהווה הוא אך אחד משיקולי הענישה כאשר ברירת המחדל בחוק היא כי ימי המאסר יחלו להימנות מיום גזר הדין מבלי להתחשב בימי המעצר שקדמו לו (ראו פסקה 8 לרע"ב 542/11 **מדינת ישראל נ' ספיר**, פורסם בתקדין, אליו הפנתה המשיבה 2).

12. ב"כ המשיב 1 ביקש אורכה לצורך הגשת פסיקה מטעמו, לתמיכה בטיעונו, ואולם בחלוף האורכה שניתנה לב"כ המשיב 1 מתברר כי לא הוגשה כל פסיקה.

13. בשים לב לכלל האמור לעיל, הריני להבהיר למבקש כי יש לנכות מתקופת המאסר שהוטלה על המשיב 1 בתיק השני, הוא התיק שבכותרת (ת"פ 15-03-46942) בו גזרתי את דינו של המשיב 1, ביום 7.10.2015, את התקופה שבין 12.3.2015 ל-15.3.2015 (היום בו נעצר המשיב 1 על ידי קצין משטרה כולל הארכת מעצר שהייתה ביום 13.3.2015), שכן ביום 16.3.2015 כבר נעצר המשיב 1 במסגרת הבקשה למעצר עד תום ההליכים הקשורה בתיק הראשון, כאשר מעצר זה נמשך עד ליום גזר הדין בתיק הראשון, דהיינו - 17.5.2015.

בנוסף, נוכח הסכמת המשיבה 2, יש לנכות מתקופת המאסר שהוטלה על המשיב 1 במסגרת התיק השני את תקופת המעצר שמיום 17.5.2015 ועד ליום 6.10.2015 (התקופה בה היה המשיב 1 נתון במעצר, אך בגין התיק השני, תקופה שהסתיימה ביום 7.10.2015 שאז נדון המשיב 1 למאסר גם בתיק השני).

לא למותר לציין כי כפועל יוצא מטיעוני הצדדים בפני, מעבר לתקופות הללו, ובהתאם לגזר הדין שבתיק הראשון, ודברי המשיבה 2 בדיון שהתקיים בבקשה דנן, **נכון יהיה לנכות מתקופת המאסר שהוטלה על המשיב 1 במסגרת התיק הראשון היינו את התקופות שבין ה-22.2.2010 ליום 8.6.2010 וכן מיום 16.3.2015 ועד ליום 16.5.2015, מתקופת המאסר שנגזרה על המשיב 1 בתיק הראשון.**

14. לבקשת ב"כ המשיב 1 החלטה זו ניתנת בהעדר הצדדים ללא צורך בזימון המשיב 1.

15. העתק ישלח למבקש - שב"ס ולב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ו' אדר א' תשע"ו, 15 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.